

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **R. H.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2021,
č. j. KUUK/040510/2021/ODSA/Fid,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2021, č. j. KUUK/040510/2021/ODSA/Fid, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí Magistrátu města Teplice (dále jen „magistrát“) ze dne 7. 12. 2020, č. j. MgmT/125329/2020, jímž byly jako nedůvodné zamítnuty její námitky proti záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče ke dni 9. 9. 2020 byl potvrzen jako správný. Žalobkyně se současně v žalobě domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobkyně namítala, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. V souvislosti s tím pak žalobkyně poukázala na přiložené rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, či rozhodnutí Městského úřadu Černošice č. j. MUCE 20786/2019 SO, vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu, kdy se správní orgán na základě podaného odvolání zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobný postup podle žalobkyně vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů, konkrétně rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, či rozhodnutí Magistrátu města Kladna č. j. ŘP/741/19-16/Ka (pozn. soudu – žalobkyně ohledně všech uvedených rozhodnutí v žalobě ani neuvedla správní orgán, který je vydal; soud proto v tomto směru vycházel z rozhodnutí přiložených k žalobě). Žalobkyně zdůraznila zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobkyně za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobkyně dále uvedla, že ve svém odvolání namítla nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s předmětným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. K tomu měl žalovaný uvést, že podklady pro záznam posuzovat nemůže, posuzuje pouze oznámení od věcně příslušných oddělení policie. Žalobkyně zdůraznila, že i přes specifičnost blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobkyně předložila kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, která podle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečně neindividualizují skutek. Poukázala také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobkyně nesouhlasila s argumentem, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.
4. Nedostatky příkazu Magistrátu města Teplice ze dne 17. 8. 2020, č. j. MgMT/085086/2020, žalobkyně spatřovala v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, neboť porušení § 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) podle ní lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

i za dodržení ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dále v rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku. Přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, avšak toto ohrožení není jakkoli podloženo. Z rozhodnutí podle žalobkyně ani není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku. Z popisu jednání účastníka není zjevné dostatečné zjištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Správní orgán při vydání rozhodnutí podle žalobkyně pochybil, když nenařídil ve věci ústní jednání, a mohlo tedy dojít opět k nedostatečnému zjištění věci. Nebyly jednoznačně zjištěny pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání, kdy hodnotit jednání obviněného a jeho okolnosti v jeho neprospěch a jeho tíži je podle žalobkyně poněkud abstraktní. Celé rozhodnutí se proto jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku ani jeho podstatu.

5. Nedostatek pokutového bloku ze dne 6. 8. 2018 žalobkyně spatřovala v tom, že v kolonce č. 5 není uvedeno označení roku, kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, a není tedy jednoznačně stanovena doba spáchání přestupku. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit. Vyplývá z ní pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ostatní body atd. již nikoli, což znemožňuje přesné určení tohoto jednání a též posouzení oprávněnosti uložené sankce. Údaje v této kolonce jsou navíc při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné.
6. U uvedených rozhodnutích žalobkyně uzavřela, že v nich nejsou přestupky jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě a navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Popsal, že magistrát při svém rozhodování vycházel nejen z oznámení o přestupcích, ale i z pokutových bloků či příkazů, které shledal být způsobilými pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky v podstatě odpovídají těm odvolacím, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Všechny příkazové bloky podle něj odpovídají požadavkům zákona i judikatury Nejvyššího správního soudu.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. V první řadě soud shledal nedůvodnost námitky, podle které měl žalovaný zcela ignorovat předložené důkazní prostředky a návrhy. V celém správním řízení totiž žalobkyně žádné důkazy nepředložila. Rozhodnutí správních orgánů namítaná v bodě 2 odůvodnění tohoto rozsudku ve správním řízení předložena ani namítána nebyla. Naopak magistrátem byly vyžádány a posouzeny podklady pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně příkaz a tři pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku, přičemž tyto byly shledány způsobitelnými pro provedení záznam bodů. Žalovaný se s takovýmto postupem a posouzením věci v napadeném rozhodnutí ztotožnil. Uvedený postup soud shledává zcela v souladu s judikaturou správních soudů. Žalobkyně přesto v žalobě zcela nepřiléhavě a v rozporu s průběhem správního řízení namítala, že posuzována byla pouze oznámení o spáchání přestupků. Takováto námitka je rovněž nedůvodná.
12. Soud dále konstatuje, že podle vydaných správních rozhodnutí měla žalobkyně dosáhnout zápisu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě čtyř rozhodnutí. Ve vztahu k záznamu 2 bodů provedenému na základě pokutového bloku ze dne 15. 7. 2019, série BA/2017, č. A 0655919, a k záznamu 5 bodů provedenému na základě pokutového bloku ze dne 10. 11. 2019, série AB/2017, č. B 0574611, však žádné žalobní námitky neformulovala, soud se jimi proto nezabýval.
13. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že přípisem ze dne 25. 9. 2020, č. j. OSA-ŘP/2020/BH-65/VÁ, oznámil magistrát žalobkyni, že ke dni 9. 9. 2020 dosáhla celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval ji k odevzdání řidičského průkazu. Proti provedení záznamu podala žalobkyně včasné námitky, ve kterých nesouhlasila s veškerými provedenými záznamy bodů a navrhla, aby byla přezkoumána způsobilost rozhodnutí o přestupcích jakožto podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Magistrát si následně obstaral kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních ve dnech 6. 8. 2018, 15. 7. 2019 a 10. 11. 2019 a příkazu ze dne 17. 8. 2020.
14. Jedním ze dvou v žalobě konkrétně sporovaných podkladů pro záznam bodů do registru řidičů tedy byl pokutový blok vydaný Policií České republiky, dopravní inspektorát Teplice, dne 6. 8. 2018. Z tohoto bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 6. 8. 2018, série AB/2017, č. B 0663021, na částku 500 Kč, vyplynulo, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla reg. značky X dne 6. 8. 2018 v 21:26 hod. v Teplicích, v ulici Duchcovská X, řídila motorové vozidlo, jemuž byla naměřena nejmenší skutečná rychlost jízdy 61 km/h, ačkoli je v daném úseku povolena rychlost jízdy 50 km/h, čímž porušila § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. téhož zákona. V pokutovém bloku je její jednání popsáno slovy: „06.08.18 21:26 hod. Teplice, ul. Duchovská X - § 18/4 z č. 361/2000 Sb. – překročila max. pov. Rychlost v obci – 50-64-61 km/h. RZ: X“. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně svým jednáním překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h méně než 20 km/h. Údaje zanesené v pokutovém bloku se shodují s oznámením o spáchání přestupku.
15. Z uvedeného shrnutí je zřejmé, že pokutový blok netrpí namítanými nedostatky – z příslušných kolonek je zcela zřejmé, že ke spáchání přestupku došlo dne 6. 8. 2018 a právní kvalifikace jednání, tedy § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, je uvedena v kompletní podobě ustálenou a zároveň srozumitelnou formou §/odstavce,

písmeno a bod konkrétního zákona, což je i dle ustálené judikatury správních soudů zcela dostačující vymezení. Pokutový blok je bez problému čitelný.

16. Z výroku příkazu Magistrátu města Teplice ze dne 17. 8. 2020, č. j. MgMT/085086/2020, je zřejmé, že žalobkyně dne 23. 5. 2020 ve 21:10 hod. v Dubí, ul. Střední, provozovala na pozemní komunikaci motorové vozidlo tovární značky Ford Focus, reg. značky X, bez pojištění odpovědnosti dle zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů, kdy toto vozidlo zároveň nesplňovalo technické podmínky stanovené zákonem č. 56/2001 Sb., neboť mělo neplatnou technickou kontrolu (platnost končila dne 10. 3. 2020), a nadto ve vozidle přepravovala dítě narozené roku 2010 (do 36 kg váhy a 150 cm výšky) bez použití dětské autosedačky. Ve výroku příkazu jsou rovněž specifikovány normy, které žalobkyně svým jednáním porušila, a přestupky, kterých se tím dopustila.
17. Žalobkyně ve vztahu k tomuto příkazu namítala, že porušení § 6 zákona o silničním provozu „*lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka*“. Tuto námitku soud považuje za nepřiléhavou, neboť jde-li o § 6 zákona o silničním provozu, žalobkyni je vytýkáno konkrétně porušení § 6 odst. 1 písm. c) bodu 1. tohoto zákona, tedy porušení povinnosti přepravovat ve vozidle kategorie M1, N1, N2 nebo N3, které je vybaveno zádržným bezpečnostním systémem, dítě, jehož tělesná hmotnost nepřevyšuje 36 kg a tělesná výška nepřevyšuje 150 cm, pouze za použití dětské autosedačky; při této přepravě dítě musí být umístěno v dětské autosedačce, která odpovídá jeho hmotnosti a tělesným rozměrům. Porušení této povinnosti je z jednání žalobkyně popsáno ve výroku příkazu zcela zřejmé stejně jako místo spáchání přestupků a jeho podstata.
18. Další námitky žalobkyně proti uvedenému příkazu se týkají správnosti a zákonnosti posouzení jejího jednání správním orgánem, který příkaz vydal, a rovněž postupu tohoto správního orgánu v řízení, které vydání příkazu předcházelo. Uvedený příkaz přitom nabyl právní moci. Soud proto považuje za vhodné připomenout, že z charakteru řízení o námitkách vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
19. V případě námitky proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

20. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek. Soud zdůrazňuje, že řidič je v námitkovém řízení povinen konkrétním způsobem zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44).
21. V nyní projednávané věci soud dospěl k závěru, že jednání popsané na sporovaném pokutovém bloku a příkazu bylo pro účely zápisu do bodového hodnocení řidiče zapsáno dostatečně určité a jednoznačně, a že se žalobkyni ani nepodařilo zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, na jehož základě k zápisu bodů došlo.
22. Žalobkyně dále v žalobě zpochybňovala argument, že přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správností takového rozhodnutí, neboť podle žalobkyně není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
23. Soud uzavírá, že žalobkyní sporované záznamy bodů v registru řidičů byly provedeny v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích žalobkyně, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. dubna 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu